

Nem vagyok az a temetőbe járó típus, de évente egyszer adózom egy gyertyával a holtakért. Idén azért választottam a kora esti órákat a világításra, mert gondoltam, addig mindenki lejárhatja az áhitatot, így lesz alkalmam magamba szállni. Egyébként is, fényt gyújtani este kell.

fotó: Kakasy Botond

Meghitt gyertyagyújtás reményében érkezem a temetőbe. Rövid időn belül kiderül, hogy ketten világítunk: én a mécsessel, a mellettem álló a szájából kilógó cigivel. A sír előtt egy kissrác kezdi húzogatni a kabátom ujját. Nem, nincs gyerekem, tehát már ezért is érdekes.

Mondhatnám, hogy rosszcsont, de nem az. Egyenesen bűnöző képe van, lóg belőle a cigi és persze kéreget. Főnöknek szólít és apróért pitizik. Ha nem a temetőben lennék, bíz' Isten odacsapnék egyet, pár ide nem ide illő szó kíséretében, de talán tudja, hogy ez nem fog bekövetkezni, így hát játszik még egy kicsit a türelmemmel és mások jóindulatával. Mert, hát a megfátódott lelkek szívesebben adnak.

Tőlem maximum pofot kaphat, ezt érzi és továbbáll. Még nem vagyok ideges, ezért próbálok a helynek és helyzetnek illően viselkedni. Most sem sikerül. Ezúttal egy nagyobb kiadású kolduló vesz célba.

Nem kisebbségi, de az egyház szolgálja – ez utóbbi abból is kiderül, hogy a misebor piroslik az arcán. Ő sem illedelmesebb, de hiszen pénzt kér, hogy is lehetne az -, sőt annyira az Úr szolgálja, hogy az Ő színe előtt gyűjti a betevőt. Az nem derül ki, hogy az összeg neki, vagy az egyháznak megy.

Egy biztos, nem szégyenlős: nyitott dobozban szedi a pénzt. Vajon ennek azért nincs teteje, hogy valaki, ha adni nem is tud, akkor legalább vegyen a perselyből? A kérdés költői: természetesen nem. Az Úr színe előtt teszi a dolgát, és hogy ne legyen titok, mindenki láthassa a beszédett összeget.

Ezek után tényleg a gyertyára és az elvesztett lelkekre koncentrálnék, de nem tudok, mert a közvetlen „szomszédom” panaszkodik. "Képzeld el, tíz perce lopták el, a nem tudom én ki sírjáról a koszorút és a mécseket. Láttam, de mit csináljak?" – hangzik a kérdés.

A válasz, akárcsak a meghittség és a gyertyák lángja, az enyészeté.